

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV KADENCJA**

Warszawa, dnia 16 marca 2001 r.

Druk nr 596

**MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

**Pani
Alicja GRZEŚKOWIAK
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Zgodnie z art. 121 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej mam zaszczyt przesłać Pani Marszałek do rozpatrzenia przez Senat uchwaloną przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na 104. posiedzeniu w dniu 16 marca 2001 r. ustawę o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz zmianie niektórych innych ustaw.

Z poważaniem

(-) Maciej Płażyński

USTAWA
z dnia 16 marca 2001 r.

o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz zmianie niektórych innych ustaw

Art. 1.

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz.1062 oraz z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 14 w § 5 wyrazy „przepis art. 170 § 1” zastępuje się wyrazami „przepisy art. 139 § 1 i 4, art. 140, art. 169 § 1 i 2 oraz art. 170 § 1”;
- 2) w art. 18 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których, w razie zmiany właściwości miejscowej w trakcie roku podatkowego lub okresu rozliczeniowego, właściwym organem podatkowym jest organ inny niż wymieniony w § 1, uwzględniając w szczególności zmianę miejsca zamieszkania, pobytu lub siedziby podatnika.”;
- 3) w art. 22 skreśla się § 3 i 4;
- 4) w art. 23 § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii właściwych organizacji samorządu społeczno-zawodowego i gospodarczego, może określić, w drodze rozporządzenia, dla niektórych rodzajów działalności gospodarczej, uproszczone normy służące oszacowaniu podstawy opodatkowania uwzględniające wskaźnik zyskowności, liczbę zatrudnionych pracowników i koszty ich zatrudnienia oraz koszty zakupu materiałów.”;
- 5) skreśla się art. 25;
- 6) w art. 28 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

 - 1) szczegółowe zasady ustalania wynagrodzenia płatników i inkasentów pobierających podatki na rzecz budżetu państwa, w relacji do kwoty pobranych podatków oraz tryb pobrania wynagrodzenia,
 - 2) szczegółowe zasady oraz tryb zwrotu otrzymanego wynagrodzenia w razie pobrania przez płatnika lub inkasenta podatku, zaliczki na podatek lub raty podatku nienależnie lub w wysokości wyższej od należnej.”;
- 7) w art. 29 w § 2:
 - a) w zdaniu wstępnym skreśla się wyraz „ustawowej”;

b) w pkt 2 skreśla się wyraz „ustawowej”;

8) w art. 34:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Skarbowi Państwa i jednostce samorządu terytorialnego przysługuje hipoteka na wszystkich nieruchomościach podatnika z tytułu zobowiązań podatkowych powstałych w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 2 oraz z tytułu zaległości podatkowych w podatkach stanowiących ich dochód, zwana dalej „hipoteką przymusową”.”;

b) w § 2 wyraz „ustawowej” zastępuje się wyrazem „przymusowej”;

c) w § 3 w zdaniu wstępnym wyraz „ustawowej” zastępuje się wyrazem „przymusowej”;

d) skreśla się § 5 i 6,

e) § 7 otrzymuje brzmienie:

„§ 7. Przepisy § 1-4 stosuje się odpowiednio do należności przypadających od płatnika lub inkasenta.”;

9) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. § 1. Hipoteka przymusowa powstaje przez dokonanie wpisu do księgi wieczystej, z zastrzeżeniem art. 38 § 2.

§ 2. Podstawą wpisu hipoteki przymusowej jest doręczona decyzja:

1) ustalająca wysokość zobowiązania podatkowego,

2) określająca wysokość zaległości podatkowej,

3) o odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta.

§ 3. Wpisu hipoteki przymusowej do księgi wieczystej dokonuje właściwy sąd rejonowy na wniosek organu podatkowego.”;

10) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. §1. Hipoteka przymusowa jest skuteczna wobec każdorazowego właściciela przedmiotu hipoteki i przysługuje jej pierwszeństwo zaspokojenia przed hipotekami ustanowionymi dla zabezpieczenia innych należności.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli przedmiot hipoteki przymusowej ustanowionej dla zabezpieczenia należności, o których mowa w art. 34 § 1, jest obciążony hipoteką ustanowioną dla zabezpieczenia należności z tytułu kredytu bankowego na cele mieszkaniowe, udzielonego na okres co najmniej 5 lat; w tym przypadku o pierwszeństwie zaspokojenia decyduje kolejność wniosków o dokonanie wpisu.”;

11) skreśla się art. 37;

12) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. § 1. Organy podatkowe mogą występować z wnioskiem o założenie księgi wieczystej dla nieruchomości podatnika, płatnika lub inkasenta.

§ 2. Jeżeli przedmiot hipoteki przymusowej nie posiada księgi wieczystej, zabezpieczenie zobowiązań podatkowych dokonywane jest przez złożenie wniosku o wpis do zbioru dokumentów.”;

13) w art. 39 :

- a) w § 1 wyraz „ustawowej” zastępuje się wyrazem „przymusowej”;
- b) skreśla się § 3,
- c) dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wzór formularza oświadczenia, o którym mowa w § 2, uwzględniający dane identyfikujące osobę składającą oświadczenie, rodzaj, miejsce położenia i powierzchnię nieruchomości, rodzaj prawa majątkowego, które może być przedmiotem hipoteki, miejsce położenia rzeczy w stosunku do której przysługuje prawo majątkowe, numer księgi wieczystej lub zbioru dokumentów i oznaczenie sądu właściwego do prowadzenia księgi wieczystej lub zbioru dokumentów oraz ich stan prawny wraz z ewentualnymi obciążeniami.”;

14) skreśla się art. 40;

15) w art. 41 w § 2 wyrazy „Wszczęcie postępowania w sprawie ustanowienia zastawu” zastępuje się wyrazami „Ustanowienie zastawu”;

16) w art. 44:

- a) dotychczasową treść oznacza się jako § 1,
- b) po § 1 dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Dla zobowiązań podatkowych powstających w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 1, podstawę wpisu zastawu skarbowego stanowi również deklaracja, jeżeli wykazane w niej zobowiązanie podatkowe nie zostało wykonane. Wpis zastawu skarbowego nie może być dokonany wcześniej niż po upływie 14 dni od upływu terminu płatności zobowiązania podatkowego.”;

17) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. Spisu rzeczy ruchomych oraz praw majątkowych, które mogą być przedmiotem zastawu skarbowego, dokonuje organ podatkowy. Przepisy art. 39 § 1 i 2 stosuje się odpowiednio.”;

18) w art. 46 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór rejestrów, o których mowa w art. 43, sposób prowadzenia tych rejestrów, uwzględniając termin wpisu zastawu skarbowego do rejestru oraz termin przekazywania informacji z rejestrów do Centralnego Rejestru Zastawów Skarbowych,
- 2) wysokość opłaty, o której mowa w § 2, uwzględniając koszty związane z wydaniem wypisu.”;

19) w art. 47:

- a) w § 4 skreśla się wyrazy „i inkasentów”;
- b) po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:

„§ 4a. Terminem płatności dla inkasentów jest dzień następujący po ostatnim dniu, w którym, zgodnie z przepisami prawa podatkowego wpłata podatku

powinna nastąpić, chyba że właściwy organ jednostki samorządu terytorialnego wyznaczył termin późniejszy.”,

c) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, terminy płatności poszczególnych podatków, zaliczek na podatek lub rat podatku, wskazując dzień, miesiąc i rok, w którym upływa termin płatności.”;

20) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„Art. 50. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, przedłużać terminy przewidziane w przepisach prawa podatkowego z wyjątkiem terminów określonych w art. 68-71, art. 76 § 1, art. 78 § 1, art. 80 § 1, art. 87 § 3 i 4, art. 88 § 1 i art. 118, określając grupy podatników, którym przedłużono terminy, rodzaje czynności, których termin wykonania został przedłużony oraz dzień upływu przedłużonego terminu.”;

21) w art. 52:

a) w § 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 4 w brzmieniu:

„4) oprocentowanie nienależnej nadpłaty bądź zwrotu podatku zwrócone lub zaliczone na poczet zaległych, bieżących lub przyszłych zobowiązań podatkowych.”,

b) w § 2 wyrazy „art. 275” zastępuje się wyrazami „art. 274”;

22) w art. 54:

a) w § 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 5 w brzmieniu:

„5) od zaległości z tytułu podatków stanowiących dochody budżetu państwa, jeżeli ich wysokość nie przekraczałyby 2,00 zł.”,

b) skreśla się § 3;

23) w art. 60 po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności i Prezesem Narodowego Banku Polskiego, może określić, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wpłaty gotówkowej oraz polecenia przelewu na rachunek organu podatkowego, uwzględniając dane identyfikujące wpłacającego oraz tytuł wpłaty.”;

24) w art. 61 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, dopuścić zapłatę niektórych podatków papierami wartościowymi, określając szczegółowe zasady stosowania tej formy zapłaty podatku, termin i sposób dokonania zapłaty, rodzaj papieru wartościowego oraz sposób obliczenia jego wartości dla potrzeb zapłaty podatku.”;

25) w art. 66:

a) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Starosta powiadamia właściwy urząd skarbowy o zawarciu umowy, o której mowa w § 2, przesyłając jednocześnie jej kopię.”,

b) po § 4 dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. W przypadku zawarcia umowy, o której mowa w § 2, organ podatkowy pierwszej instancji wydaje decyzję stwierdzającą wygaśnięcie zobowiązania podatkowego. Przepis art. 55 § 2 stosuje się odpowiednio.”;

26) w art. 67 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Organ podatkowy może umorzyć zaległość podatkową z urzędu, jeżeli:

- 1) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty przewyższającej wydatki egzekucyjne,
- 2) kwota zaległości podatkowej nie przekracza pięciokrotnej wartości kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym,
- 3) kwota zaległości podatkowej nie została zaspokojona w zakończonym postępowaniu likwidacyjnym lub upadłościowym,
- 4) podatnik zmarł, niepozostawiając żadnego majątku lub pozostawił ruchomości niepodlegające egzekucji na podstawie odrębnych przepisów albo pozostawił przedmioty codziennego użytku domowego, których łączna wartość nie przekracza kwoty stanowiącej trzykrotność przeciętnego wynagrodzenia ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w poprzednim kwartale i jednocześnie brak jest następców prawnych oraz nie ma możliwości orzeczenia odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej; w takim przypadku decyzję umarzającą zaległość podatkową pozostawia się w aktach sprawy.”;

27) w art. 72 po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Jeżeli wpłata dotyczyła zaległości podatkowej, na równi z nadpłatą traktuje się także część wpłaty, która została zaliczona na poczet odsetek za zwłokę.”;

28) w art. 76 w § 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 4 w brzmieniu:

- „4) 2 miesiące od dnia złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty wraz ze skorygowanym zeznaniem (deklaracją) w przypadku wymienionym w art. 79 § 2b, lecz nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy od dnia złożenia zeznania lub deklaracji, o których mowa w art. 74 § 2.”;

29) w art. 77 w § 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) w przypadkach przewidzianych w art. 76 § 1 pkt 1 lit. e) i pkt 4 – od dnia złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty wraz ze skorygowanym zeznaniem (deklaracją):

- a) jeżeli nadpłata nie została zwrócona w terminie 30 dni od dnia wydania decyzji o stwierdzeniu nadpłaty,
- b) jeżeli decyzja o stwierdzeniu nadpłaty nie została wydana w terminie 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty,
- c) jeżeli nadpłata nie została zwrócona w terminie, o którym mowa w art. 76 § 1 pkt 4,

3) w przypadku przewidzianym w art. 76 § 1 pkt 3 - od dnia powstania nadpłaty, jeżeli nadpłata nie została zwrócona w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia zeznania lub deklaracji, o których mowa w art. 74 § 2

- do dnia zwrotu nadpłaty lub do dnia zaliczenia jej na poczet zaległych bądź bieżących zobowiązań podatkowych lub do dnia złożenia wniosku o zaliczenie nadpłaty na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych.”;

30) w art. 78:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Po upływie terminu określonego w § 1 wygasa również prawo do złożenia wniosku o zaliczenie nadpłaty na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych oraz możliwość zaliczenia nadpłaty na poczet zaległych oraz bieżących zobowiązań podatkowych.”,

b) w § 3 skreśla się wyrazy „bieżących lub”;

31) w art. 79:

a) w § 1 wyrazy „żądanie stwierdzenia” zastępuje się wyrazami „wniosek o stwierdzenie”,

b) po § 2 dodaje się § 2a-2c w brzmieniu:

„§ 2a. W przypadkach, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a) i b) oraz w pkt 2 podatnik, płatnik lub inkasent równocześnie z wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty składają skorygowane zeznanie (deklarację).

§ 2b. Jeżeli prawidłowość skorygowanego zeznania (deklaracji) nie budzi wątpliwości organ podatkowy zwraca nadpłatę bez wydawania decyzji o stwierdzeniu nadpłaty.

§ 2c. Jeżeli po dokonaniu zwrotu nadpłaty, w trybie o którym mowa w § 2b, organ podatkowy albo organ kontroli skarbowej określi zaległość podatkową; odsetki za zwłokę nalicza się tylko do tej części zaległości, która przekracza kwotę zwróconej uprzednio nadpłaty. W tym zakresie nie stosuje się kar przewidzianych w Kodeksie karnym skarbowym.”;

32) w art. 80 w § 1 wyrazy „żądania stwierdzenia” zastępuje się wyrazami „złożenia wniosku o stwierdzenie”;

33) w art. 81:

a) skreśla się § 1,

b) § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Uprawnienie do skorygowania deklaracji przysługuje:

1) podatnikom, którzy w złożonej deklaracji wykazali zobowiązanie podatkowe w wysokości mniejszej od należnej albo kwotę nadpłaty bądź podatku przypadającego do zwrotu w wysokości większej od należnej,

2) płatnikom lub inkasentom - w przypadkach określonych w art. 79 § 2 pkt 2.

§ 3. W przypadku skorygowania deklaracji nie stosuje się kar przewidzianych w Kodeksie karnym skarbowym.”,

c) w § 4 w pkt 1 i 2 po wyrazach „kontroli podatkowej” dodaje się wyrazy „albo skarbowej”,

d) skreśla się § 5;

34) w art. 82 :

a) w § 1 w pkt 2 wyrazy „osobami zagranicznymi” zastępuje się wyrazami „nierzydentami w rozumieniu przepisów prawa dewizowego”,

b) w § 4 wyrazy „wiadomości stanowiące tajemnicę służbową w rozumieniu przepisów o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej” zastępuje się wyrazami „informacje niejawnie stanowiące tajemnicę służbową w rozumieniu przepisów o ochronie informacji niejawnych”;

c) w § 5 wyrazy „§ 1 i 2” zastępuje się wyrazami „§1 pkt 1 i w § 2”;

d) w § 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przypadki oraz zakres informacji, o których mowa w § 1 pkt 2, a także szczegółowe zasady, termin oraz tryb ich sporządzania i przekazywania, ze szczególnym uwzględnieniem powiązań kapitałowych oraz nadzorczych pomiędzy rezydentami i nierezydentami w rozumieniu przepisów prawa dewizowego oraz posiadania przez nierezydentów przedstawicielstw i zakładów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

35) art. 83 otrzymuje brzmienie:

„Art. 83. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, zakres i termin przekazywania informacji, o których mowa w art. 82 § 1, przez organy lub jednostki podległe tym ministrom, uwzględniając dane identyfikujące strony zawartej umowy oraz tryb ich przekazywania zapewniający szczególną ochronę informacji w nich zawartych.”;

36) art. 85 otrzymuje brzmienie:

„Art. 85. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, w zakresie niezbędnym do kontroli prawidłowości wykonywania obowiązków podatkowych oraz korzystania z uprawnień przewidzianych w przepisach prawa podatkowego, grupy podmiotów obowiązanych do składania zeznań, wykazów, informacji lub deklaracji oraz ustalać zakres danych zawartych w tych dokumentach, a także terminy ich składania i rodzaje dokumentów, które powinny być do nich dołączone.”;

37) w art. 87 § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji, które muszą być zawarte w rachunkach, uwzględniając w szczególności dane identyfikujące sprzedawcę i kupującego, wykonawcę i odbiorcę usług oraz oznaczenie wartości i rodzaju transakcji.”;

38) art. 89 otrzymuje brzmienie:

„Art. 89. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) grupy podatników zwolnionych z obowiązku wystawiania rachunków, o których mowa w art. 87 § 1, w przypadkach w których rodzaj i sposób prowadzenia działalności gospodarczej lub wykonywania wolnego zawodu znacznie utrudnia wystawianie rachunków,
- 2) przypadki, w których w zakresie niezbędnym do kontroli prawidłowości wykonywania obowiązków podatkowych oraz korzystania z uprawnień

przewidzianych w przepisach prawa podatkowego, podatnicy są obowiązani do:

- a) dokumentowania rachunkami nabycia towarów lub usług,
- b) prowadzenia ewidencji rachunków dokumentujących nabycie towarów lub usług.”;

39) w art. 109 wyrazy „art. 64, 66” zastępuje się wyrazami „art. 64-66”;

40) w art. 145 po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Strona ustanawiając pełnomocników wyznacza jednego z nich jako właściwego do doręczeń. W przypadku niewyznaczenia pełnomocnika właściwego do doręczeń organ podatkowy doręcza pismo jednemu z pełnomocników.”;

41) w art. 147 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Obowiązek, o którym mowa w § 1, dotyczy również osób fizycznych będących nierezydentami w rozumieniu przepisów prawa dewizowego.”;

42) w art. 148 w § 2 w pkt 2 po wyrazach „osobie upoważnionej” dodaje się wyrazy „przez pracodawcę”;

43) art. 150 otrzymuje brzmienie:

„Art. 150. § 1. W razie niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 148 lub art. 149:

- 1) poczta przechowuje pismo przez okres 7 dni w swojej placówce pocztowej - w przypadku doręczania pisma przez pocztę,
- 2) pismo składa się na okres 7 dni w urzędzie gminy (miasta) - w przypadku doręczania pisma przez pracownika organu podatkowego lub przez inną upoważnioną osobę.

§ 2. Zawiadomienie o pozostawianiu pisma w miejscu określonym w § 1 umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy nie jest to możliwe na drzwiach mieszkania adresata, jego biura lub innego pomieszczenia, w którym adresat wykonuje swoje czynności zawodowe, bądź w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata. W tym przypadku doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy.”;

44) art. 151 otrzymuje brzmienie:

„Art. 151. Osobom prawnym oraz jednostkom organizacyjnym niemającym osobowości prawnej pisma doręcza się w lokalu ich siedziby lub w miejscu prowadzenia działalności - osobie upoważnionej do odbioru korespondencji. Przepisy art. 146, art. 148 § 2 pkt 1 i art. 150 stosuje się odpowiednio.”;

45) w art. 154 w § 3 po wyrazie „przyjętych” skreśla się przyimek „w”;

46) w art. 163 w § 1 i 2 wyrazy „O przywróceniu” zastępuje się wyrazami „W sprawie przywrócenia”;

47) w art. 165 po § 4 dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Przepisów § 2 i § 4 nie stosuje się do postępowania w sprawie:

- 1) ustalenia zobowiązań podatkowych, które zgodnie z odrębnymi przepisami, ustalane są corocznie, jeżeli stan faktyczny, na podstawie którego ustalono wysokość zobowiązania podatkowego za poprzedni okres, nie uległ zmianie,
- 2) umorzenia zaległości podatkowych w przypadkach, o których mowa w art. 67 § 4.”;

48) w art. 171:

- a) w § 1 wyrazy „art. 66 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego” zastępuje się wyrazami „§ 2”,
- b) w § 2 wyrazy „art. 66 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego” zastępuje się wyrazami „§ 1”;

49) art. 200 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się w przypadkach przewidzianych w art. 123 § 2 i art. 165 § 5.”;

50) w art. 233 w § 1 w pkt 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) w całości i sprawę przekazuje do ponownego rozpatrzenia właściwemu organowi pierwszej instancji, jeżeli decyzja tego organu została wydana z naruszeniem przepisów art. 240 lub 247, albo”;

51) w art. 234 wyraz „społeczny” zastępuje się wyrazem „publiczny”;

52) w art. 248 w § 1 wyrazy „do stwierdzenia” zastępuje się wyrazami „w sprawie stwierdzenia”;

53) w art. 252:

- a) w § 1 wyrazy „art. 247” zastępuje się wyrazami „art.247 § 1”,
- b) w § 2 wyrazy „o wstrzymaniu” zastępuje się wyrazami „w sprawie wstrzymania”;

54) w art. 258:

- a) w § 1 w pkt 4 przecinek zastępuje się kropką i skreśla się pkt 5,
- b) w § 3 wyrazy „§ 1 pkt 3-5” zastępuje się wyrazami „§ 1 pkt 3 i 4”;

55) art. 259 otrzymuje brzmienie:

„Art. 259. § 1. W razie niedotrzymania terminu płatności odroczonego podatku bądź terminu płatności którejkolwiek z rat, na jakie został rozłożony podatek lub zaległość podatkowa, następuje z mocy prawa wygaśnięcie decyzji:

- 1) o odroczeniu terminu płatności podatku - w całości,
- 2) o rozłożeniu na raty zapłaty podatku lub zaległości podatkowej - w części dotyczącej raty niezapłaconej w terminie płatności.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do rozłożonych na raty należności płatników lub inkasentów, wynikających z decyzji o ich odpowiedzialności podatkowej.”;

56) w art. 260 w § 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) decyzji nie można uchylić lub stwierdzić jej nieważności z przyczyn wymienionych w art. 245 § 2 lub w art. 247 § 2.”;

- 57) w art. 267 w § 1 skreśla się pkt 2;
- 58) w art. 272 w pkt 1 lit. a) skreśla się wyrazy „i oświadczeń majątkowych”;
- 59) w art. 295 w § 1 wyrazy „art. 184” zastępuje się wyrazami „art. 182”;
- 60) w art. 296 w § 1 wyrazy „tajemnicy państwowej i służbowej” zastępuje się wyrazami „informacji niejawnych”;
- 61) w art. 298 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w następującym brzmieniu:
„3a) pracownikom wywiadu skarbowego,”;
- 62) w art. 299:
a) § 3 otrzymuje brzmienie:
§ 3. Informacje, o których mowa w § 1, udostępniane są również:
1) organom celnym,
2) organom inspekcji celnej,
3) powiatowym oraz wojewódzkim urzędом pracy,
4) jednostkom organizacyjnym Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,
5) jednostkom organizacyjnym Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.”;
b) w § 4 po wyrazie „Społecznych” dodaje się wyrazy „oraz Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego”;
- 63) art. 303 otrzymuje brzmienie:
„Art. 303. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wydawania zaświadczeń, o których mowa w art. 98 § 3, art. 112 § 7 oraz art. 302, ze szczególnym uwzględnieniem właściwości miejscowej i rzeczowej organów podatkowych oraz udziału podatnika w procedurze wydania zaświadczenia.”;
- 64) w art. 13 § 2-4, art. 14 § 1 i 2, art. 19 pkt 2 i 3, art. 22 § 6, art. 43 § 2, art. 48 § 3, art. 56 § 3, art. 58, art. 63 § 2, art. 67 § 3, art. 82 § 3 i 6, art. 84 § 2, art. 119 § 2, art. 130 § 4 i 5, art. 131 § 2 pkt 2, art. 196 § 4, art. 221, art. 244 § 3, art. 246 § 2, art. 248 § 1, art. 278 § 5 i § 6 pkt 2, art. 283 § 3, art. 294 § 1 pkt 4, art. 297 § 1 pkt 1, art. 298 pkt 1, art. 299 § 1, art. 304 § 1 oraz w art. 305 § 1 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Minister Finansów” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „minister właściwy do spraw finansów publicznych”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz.U. Nr 19, poz.147, z 1991 r. Nr 22, poz.92 i Nr 115, poz. 496, z 1994 r. Nr 85, poz. 388, z 1996 r. Nr 107, poz. 499, z 1997 r. Nr 117, poz. 752, Nr 137, poz.926 i Nr 140, poz. 940, z 1998 r. Nr 106, poz.668 oraz z 2000 r. Nr 74, poz. 855) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się art. 66;
- 2) art. 67 otrzymuje brzmienie:
„Art. 67. Do powstania hipoteki niezbędny jest wpis w księdze wieczystej.”;
- 3) art. 110 otrzymuje brzmienie:

„Art. 110. Hipotekę przymusową można uzyskać także na podstawie tymczasowego zarządzenia sądu, postanowienia prokuratora albo na mocy przepisów szczególnych na podstawie decyzji, chociażby decyzja nie była ostateczna.”;

4) art.111 otrzymuje brzmienie:

„Art. 111. Hipoteka przymusowa wpisana na podstawie nieprawomocnego orzeczenia, tymczasowego zarządzenia sądu, postanowienia prokuratora albo nieostatecznej decyzji jest hipoteką kaucyjną.”.

Art. 3.

W ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz.U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076, z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596 i Nr 95, poz. 1100, z 2000 r. Nr 68, poz. 805 i Nr 105, poz. 1107 oraz z 2001 r. Nr 12, poz. 92) art. 24a otrzymuje brzmienie:

„Art. 24a. 1. Skarbowi Państwa przysługuje hipoteka przymusowa z tytułu warunkowych wierzytelności wynikających z wypłacenia zaliczki naliczonego podatku.

2. Do hipoteki przymusowej, o której mowa w ust.1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz.926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268, Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr ..., poz. ...).”.

Art. 4.

W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 123, poz. 776 i Nr 160, poz. 1082 z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019, Nr 162, poz. 1118 i poz. 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280 oraz z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i Nr 119, poz. 1249) w art. 49a:

1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Należności z tytułu wpłat, o których mowa w art. 49 ust. 1, są zabezpieczane hipoteką przymusową na wszystkich nieruchomościach dłużnika. Podstawą ustanowienia hipoteki jest doręczona decyzja określająca wysokość należności z tytułu wpłat, o których mowa w art. 49 ust. 1.”,

2) w ust. 4 wyraz „ustawowej” zastępuje się wyrazem „przymusowej”.

Art. 5.

W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz.887 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz.228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz.802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz.118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249 oraz z 2001 r. Nr 8, poz. 64) w art. 26:

1) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Należności z tytułu składek są zabezpieczone hipoteką przymusową na wszystkich nieruchomościach dłużnika. Podstawą ustanowienia hipoteki jest doręczona decyzja określająca wysokość należności z tytułu składek.”,

2) w ust. 4 wyraz „ustawowej” zastępuje się wyrazem „przymusowej”.

Art. 6.

W ustawie z dnia 26 listopada 1998 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego w latach 1999-2001 (Dz.U. Nr 150, poz. 983 i Nr 162, poz. 1119 oraz z 2000 r. Nr 95, poz. 1041) w art. 17:

- 1) w ust. 1 wyrazy „umarzanie, rozkładanie na raty oraz zaniechanie poboru” zastępuje się wyrazami „umarzanie oraz rozkładanie na raty”,
- 2) w ust. 2 wyrazy „umarzać, rozkładać na raty oraz zaniechać poboru” zastępuje się wyrazami „umarzać lub rozkładać na raty”,
- 3) w ust. 3 wyrazy „umarzanie, rozkładanie na raty oraz zaniechanie poboru” zastępuje się wyrazami „umarzanie oraz rozkładanie na raty”.

Art. 7.

1. Hipoteki ustawowe wpisane do księgi wieczystej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się z tym dniem hipotekami przymusowymi.
2. W dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wygasają hipoteki ustawowe niewpisane do księgi wieczystej.
3. Wnioski o wpis do księgi wieczystej hipoteki ustawowej złożone do sądu rejonowego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy traktuje się jako wnioski o wpis hipoteki przymusowej.

Art. 8.

W sprawach stwierdzenia wygaśnięcia decyzji o odroczeniu terminu płatności podatku oraz o rozłożeniu na raty zapłaty zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się dotychczasowe przepisy art. 258 § 1 pkt 5 i § 3 oraz art. 259 ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 9.

Żądania stwierdzenia nadpłaty podatku wniesione przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są rozpatrywane na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 10.

Pozostają w mocy, do czasu ich zastąpienia, nie dłużej jednak niż do dnia 8 maja 2001 r., przepisy wydane na podstawie dotychczasowych przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, o ile nie są sprzeczne z przepisami niniejszej ustawy.

Art. 11.

Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów art. 1 pkt 2, 4-6, 13 lit. b) i c), pkt 18, 19 lit. c), pkt 20, 22-24, 26, 33 lit. d), pkt 34 lit. d), pkt 35-38 oraz pkt 63, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Tłoczono z polecenia Marszałka Senatu
